HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

18 octombrie 2012*

„Directiva 96/9/CE — Protecția juridică a bazelor de date — Articolul 7 — Drept sui generis — Baze de date referitoare la meciurile din campionatele de fotbal în curs — Noțiunea «reutilizare» — Localizarea actului de reutilizare”

În cauza C-173/11,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit), prin decizia din 5 aprilie 2011, primită de Curte la 8 aprilie 2011, în procedura

Football Dataco Ltd,

Scottish Premier League Ltd,

Scottish Football League,

PA Sport UK Ltd

împotriva

Sportradar GmbH,

Sportradar AG,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts (raportor), președinte de cameră, domnul J. Malenovský, doamna R. Silva de Lapuerta, și domnii G. Arestis și D. Šváby, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 8 martie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League și PA Sport UK Ltd, de J. Mellor și de L. Lane, barristers, mandatați de S. Levine și de R. Hoy, solicitors;

— pentru Sportradar GmbH și Sportradar AG, de H. Carr, QC, mandatat de P. Brownlow, solicitor;

* Limba de procedură: engleza.

— pentru guvernul belgian, de T. Materne, în calitate de agent, asistat de R. Verbeke, advocaat;

— pentru guvernul spaniol, de N. Díaz Abad, în calitate de agent;

— pentru guvernul portughez, de L. Inez Fernandes, precum și de A. Barros și de A. Silva Coelho, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de M. Wilderspin și de J. Samnadda, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 21 iunie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 7 din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League și PA Sport UK Ltd (denumite în continuare, împreună, „Football Dataco și alții”), pe de o parte, și Sportradar GmbH și Sportradar AG (denumite în continuare, împreună, „Sportradar”), pe de altă parte, având ca obiect în special o pretinsă încălcare de către acestea din urmă a dreptului *sui generis* pe care Football Dataco și alții pretind că îl au asupra unei baze de date referitoare la meciurile din campionatele de fotbal în curs („Football Live”).

Cadrul juridic

3 Potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 96/9:

„În înțelesul prezentei directive, «bază de date» înseamnă o culegere de opere, de date sau de alte elemente independente, dispuse sistematic sau metodic și accesibile în mod individual prin mijloace electronice sau de altă natură.”

4 În capitolul III din directiva menționată, intitulat „Dreptul «*sui generis*»”, articolul 7 din aceasta, privitor la obiectul protecției, prevede:

„(1) Statele membre prevăd pentru producătorul unei baze de date dreptul de a interzice extragerea și reutilizarea ansamblului sau a unei părți substanțiale, evaluată calitativ sau cantitativ, a conținutului acesteia, atunci când obținerea, verificarea sau prezentarea acestui conținut atestă o investiție substanțială din punct de vedere calitativ sau cantitativ.

2. În înțelesul prezentului capitol:

(a) «extragere» înseamnă transferul permanent sau temporar al ansamblului sau al unei părți substanțiale din conținutul bazei de date pe un alt suport prin orice mijloc sau sub orice formă;

(b) «reutilizare» înseamnă orice formă de punere la dispoziția publicului a totalității sau a unei părți substanțiale a conținutului bazei prin distribuția de copii, prin închiriere, prin transmitere on-line sau sub alte forme. [...]

[...]

(5) Extragerea și reutilizarea repetate și sistematice ale unor părți nesubstanțiale ale conținutului bazei de date care ar presupune acte contrare unei exploatări normale a acestei baze de date sau care ar aduce în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale producătorului bazei de date nu sunt autorizate."

5 Directiva 96/9 a fost transpusă în Regatul Unit prin adoptarea Regulamentului din 1997 privind drepturile de autor și drepturile asupra bazelor de date (Copyright and Rights in Database Regulations 1997), care a modificat Legea din 1988 privind drepturile de autor, desenele industriale și brevetele (Copyright Designs and Patents Act 1988). Dispozițiile regulamentului menționat relevante în raport cu acțiunea principală sunt redactate identic cu dispozițiile relevante ale acestei directive.

6 Potrivit articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74), o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru „în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă".

7 Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II") (JO L 199, p. 40) prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept de proprietate intelectuală este legea țării pentru care se solicită protecție.

(2) În cazul obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept de proprietate intelectuală unitar la nivel comunitar, legea aplicabilă este legea țării în care s-a produs încălcarea, în orice materie care nu este reglementată de instrumentul comunitar relevant."

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

8 Football Dataco și alții sunt responsabile de organizarea campionatelor de fotbal englez și scoțian. Football Dataco Ltd are ca obiect de activitate crearea și exploatarea datelor și a drepturilor de proprietate intelectuală referitoare la aceste campionate. Football Dataco și alții pretind că beneficiază, în temeiul dreptului din Regatul Unit, de un drept *sui generis* privind baza de date denumită „Football Live".

9 Football Live este o compilație de date privind partidele de fotbal în desfășurare (evoluția scorurilor, numele marcatorilor, numele jucătorilor care au primit cartonaș galben sau roșu și minutul respectiv, lovituri de pedeapsă, înlocuiri). Datele sunt colectate în principal de foști jucători de fotbal profesioniști care își desfășoară activitatea în calitate de consultanți independenți pentru Football Dataco și alții, asistând în acest scop la meciurile de fotbal. Football Dataco și alții susțin că obținerea și/sau verificarea datelor colectate necesită o investiție substanțială și că, în plus, elaborarea acestei baze de date implică existența unor competențe, a unor eforturi, a unei puteri de apreciere și/sau a unor contribuții intelectuale.

10 Sportradar GmbH este o societate germană care difuzează în direct, prin internet, rezultatele și alte statistici aferente în special meciurilor de fotbal din liga engleză. Serviciul este denumit „Sport Live Data". Această societate are un site web denumit betradar.com. Societățile de pariuri care sunt clienți ai Sportradar GmbH încheie contracte cu societatea holding elvețiană Sportradar AG, societatea-mamă a Sportradar GmbH. Printre acești clienți se numără societatea bet365, înființată potrivit dreptului din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Stan James, societate cu sediul în Gibraltar, care oferă servicii de pariuri destinate pieței statului membru vizat.

Site-ul web al fiecăreia dintre aceste două societăți include un link la betradar.com. Atunci când utilizator de internet face click pe „Live Score”, datele solicitate apar cu mențiunea „bet365” sau „Stan James”, după caz. Instanța de trimitere deduce de aici că publicul Regatului Unit constituie, în mod evident, o țintă importantă a Sportradar.

11 La 23 aprilie 2010, Football Dataco și alții au formulat o acțiune împotriva Sportradar în fața High Court of Justice (England and Wales) (Regatul Unit), Chancery Division, în special pentru repararea prejudiciului cauzat de încălcarea de către această societate a dreptului lor *sui generis.* La 9 iulie 2010, Sportradar a contestat competența acestei instanțe de a soluționa litigiul.

12 La 14 iulie 2010, Sportradar GmbH a formulat o acțiune împotriva Football Dataco și alții la Landgericht Gera (Germania), în scopul de a obține o constatare potrivit căreia activitățile sale nu încalcă niciun drept de proprietate intelectuală al Football Dataco și alții.

13 Prin hotărârea din 17 noiembrie 2010, High Court of Justice a constatat că are competența de a soluționa acțiunea formulată de Football Dataco și alții în măsura în care prin aceasta se urmărea angajarea răspunderii solidare a Sportradar și a clienților acesteia care utilizează pagina sa de internet în Regatul Unit în temeiul unei încălcări a dreptului lor *sui generis* prin acte de extragere și/sau de reutilizare. În schimb, instanța menționată a constatat că nu are competența de a soluționa acțiunea formulată de Football Dataco și alții în măsura în care prin aceasta se urmărea angajarea răspunderii principale a Sportradar în temeiul unei astfel de încălcări.

14 Atât Football Dataco și alții, cât și Sportradar au formulat apel împotriva acestei decizii în fața Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

15 Football Dataco și alții susțin că Sportradar își obține datele prin copierea pe serverul său de pe Football Live și apoi transmite datele astfel copiate către publicul din Regatul Unit care face click pe Live Score. Potrivit acestora, trebuie să se considere că, în conformitate cu teoria „transmisiei” sau a „comunicării”, actele în cauză în acțiunea principală se desfășoară nu numai în statul membru din care datele au fost transmise de Sportradar, ci și în statul membru în care se află destinatarii acestor transmiteri, respectiv, în speță, Regatul Unit.

16 Sportradar arată că datele care figurează pe site-ul web betradar.com sunt generate în mod autonom. Aceasta adaugă că, în conformitate cu teoria „emiterii”, un act de transmisiune nu se realizează decât la locul de proveniență a datelor, astfel încât actele care îi sunt reproșate nu intră în sfera de competență a instanțelor din Regatul Unit.

17 În acest context, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„În ipoteza în care o parte încarcă date dintr-o bază de date care este protejată de un drept *sui generis* în temeiul Directivei 96/9/CE [...] pe serverul său web care este amplasat în statul membru A și, ca răspuns la solicitările unui utilizator care se află într-un alt stat membru, statul membru B, serverul web respectiv transmite aceste date către computerul utilizatorului, iar datele sunt stocate în memoria computerului și sunt afișate pe ecranul acestuia:

a) transmiterea datelor reprezintă, în cazul acestei părți, un act de «extragere» sau de «reutilizare»?

b) actul care constă în extragerea și/sau reutilizarea datelor de către această parte are loc

(i) doar în statul membru A,

(ii) doar în statul membru B sau

(iii) atât în statul membru A, cât și în statul membru B?”

Cu privire la întrebarea preliminară

18 Prin intermediul întrebării formulate, litera a), instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 7 din Directiva 96/9 trebuie interpretat în sensul că transmiterea de către o persoană, prin intermediul unui server web situat într-un stat membru A, a unor date descărcate în prealabil de ea dintr-o bază de date protejată de dreptul *sui generis* în temeiul aceleiași directive pe computerul unei alte persoane stabilite în statul membru B, la cererea celei din urmă, în scopuri de stocare în memoria computerului și de afișare pe ecran constituie un act de „extragere” sau de „reutilizare” a datelor menționate de către persoana care a efectuat această transmitere. În cazul unui răspuns afirmativ, instanța de trimitere solicită, prin intermediul întrebării formulate, litera b), să se stabilească dacă acest act trebuie considerat ca având loc în statul membru A, în statul membru B sau în ambele aceste state.

19 Instanța de trimitere își fondează întrebarea pe mai multe premise, fiind de competența sa exclusivă să le verifice exactitatea, respectiv:

— Football Live este o „bază de date” în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 96/9, care îndeplinește condițiile materiale prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din această directivă pentru acordarea protecției prin dreptul *sui generis*,

— Football Dataco și alții sunt beneficiarii protecției prin dreptul *sui generis* a bazei de date Football Live și

— datele care fac obiectul transmiterilor din cauza principală au fost descărcate prealabil de Sportradar pornind de la această bază de date.

20 În ceea ce privește întrebarea menționată, litera a), Curtea a statuat deja că, având în vedere termenii folosiți la articolul 7 alineatul (2) litera (b) din Directiva 96/9 pentru definirea noțiunii „reutilizare”, precum și obiectivul dreptului *sui generis* instituit de legiuitorul Uniunii, în contextul general al acestui articol 7, această noțiune trebuie înțeleasă în sens larg, ca vizând orice act neautorizat de producătorul bazei de date protejate prin acest drept *sui generis* care constă în difuzarea către public a întregului conținut sau a unei părți a ei (a se vedea Hotărârea din 9 noiembrie 2004, The British Horseracing Board și alții, C-203/02, Rec., p. I-10415, punctele 45, 46, 51 și 67). Natura și forma procedeului utilizat sunt lipsite de relevanță în această privință.

21 Noțiunea menționată este aplicabilă în cazul actului care, precum cele din acțiunea principală, constă în transmiterea de către o persoană prin intermediul serverului web, pe computerul altei persoane, la cererea acesteia din urmă, a unor date extrase în prealabil din conținutul unei baze de date protejate prin dreptul *sui generis*. Printr-o astfel de transmitere, datele menționate sunt puse la dispoziția unui membru al publicului.

22 Împrejurarea că actele de transmitere în cauză în acțiunea principală sunt precedate de operațiuni care implică societățile de servicii de pariuri care sunt autorizate prin contract să acceseze serverul web al Sportradar și care, la rândul lor și în cadrul activității desfășurate, fac acest server accesibil propriilor lor clienți nu poate infirma calificarea juridică de „reutilizare” în sensul articolului 7 din Directiva 96/9 a actului prin care Sportradar transmite date provenite dintr-o bază de date protejată, de pe serverul menționat spre computerul acestor clienți.

23 În ceea ce privește litera b) din cadrul întrebării, în observațiile sale scrise, Comisia Europeană a exprimat dubii legate de utilitatea unui răspuns la aceasta în acest stadiu al procedurii privind acțiunea principală.

24 În această privință, deși este exact, astfel cum susține Comisia, că aplicarea noțiunii „reutilizare”, în sensul Directivei 96/9, în cazul actelor în cauză în acțiunea principală este independentă de locul desfășurării acestora în Uniunea Europeană, trebuie totuși să se sublinieze, în primul rând, că această directivă nu urmărește să instituie o protecție prin dreptul *sui generis* reglementată printr-un drept uniform la scara Uniunii.

25 Obiectivul Directivei 96/9 constă în suprimarea, printr-o apropiere a legislațiilor naționale, a neconcordanțelor care există între acestea în materie de protecție juridică a bazelor de date și care denaturau funcționarea pieței interne, libera circulație a mărfurilor și serviciilor în Uniune, precum și dezvoltarea unei piețe informaționale în cadrul acesteia (a se vedea Hotărârea din 1 martie 2012, Football Dataco și alții, C-604/10, punctul 48).

26 În acest scop, directiva menționată impune tuturor statelor membre să prevadă în dreptul lor național protecția bazelor de date printr-un drept *sui generis*.

27 Într-un astfel de context, protecția prin dreptul *sui generis* prevăzută de legislația unui stat membru este, în principiu, limitată la teritoriul acestui stat membru, astfel încât beneficiarul acestei protecții nu se poate prevala de aceasta decât împotriva actelor de utilizare neautorizate care au avut loc pe acest teritoriu (a se vedea prin analogie Hotărârea din 19 aprilie 2012, Wintersteiger, C-523/10, punctul 25).

28 Astfel cum reiese din cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare, în acțiunea principală, instanța de trimitere trebuie să aprecieze temeinicia motivelor invocate de Football Dataco și alții întemeiate pe o încălcare a dreptului *sui generis* pe care acestea pretind că îl dețin, în temeiul dreptului Regatului Unit, asupra bazei de date Football Live. O astfel de apreciere presupune, așadar, să se cunoască dacă actele de transmitere a datelor în cauză în acțiunea principală, în calitate de acte care au avut loc în Regatul Unit, aparțin domeniului de aplicare teritorial al protecției prin dreptul *sui generis*, prevăzută de dreptul acestui stat membru.

29 În al doilea rând, în cauzele în materie cvasidelictuală, precum acțiunea principală, articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 instituie o competență specială în favoarea „instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”.

30 În consecință, aspectul localizării actelor de transmitere în cauză în acțiunea principală, în legătură cu care Football Dataco și alții susțin că au prejudiciat investiția substanțială consacrată constituirii bazei de date Football Live, poate avea o influență asupra competenței instanței de trimitere, în ceea ce privește în special acțiunea prin care se urmărește recunoașterea răspunderii principale a Sportradar în cauza cu care a fost sesizată instanța menționată.

31 În al treilea rând, reiese de la articolul 8 din Regulamentul nr. 864/2007 că, în cazul unei atingeri aduse dreptului de proprietate intelectuală care, precum dreptul *sui generis* instituit prin Directiva 96/9, nu are o natură „unitar[ă] la nivel comunitar”, în sensul alineatului (2) al acestui articol (a se vedea punctele 24-26 din prezenta hotărâre), legea aplicabilă unei obligații necontractuale rezultate dintr-o astfel de atingere este, în temeiul alineatului (1) al articolului 8 menționat, „legea țării pentru care se solicită protecție”.

32 Această regulă privind conflictul de legi confirmă interesul de a afla dacă, independent de eventuala localizare a actelor de transmitere în cauză în acțiunea principală în statul membru unde este situat serverul web al autorului acestor acte, acestea din urmă au avut loc în Regatul Unit, stat membru în care Football Dataco și alții revendică astfel protecția bazei de date Football Live prin dreptul *sui generis*.

33 În această privință, localizarea unui act de „reutilizare”, în sensul articolului 7 din Directiva 96/9, trebuie, precum definiția acestei noțiuni, să îndeplinească o serie de criterii autonome de drept al Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 iunie 2012, Donner, C-5/11, punctul 25).

34 În cazul în care este vorba, precum în acțiunea principală, despre o reutilizare efectuată prin intermediul serverului unui site internet, trebuie arătat, astfel cum a procedat avocatul general la punctele 58 și 59 din concluzii, că aceasta se caracterizează printr-o serie de operațiuni succesive, care merg cel puțin de la punerea la dispoziție online a datelor vizate pe site-ul respectiv în scopul consultării lor de către public până la transmiterea acestor date membrilor interesați ai publicului, operațiuni care pot avea loc pe teritoriul a diferite state membre (a se vedea prin analogie Hotărârea Donner, citată anterior, punctul 26).

35 Cu toate acestea, trebuie luat în considerare de asemenea faptul că un astfel de mod de operare care constă în punerea la dispoziția publicului se distinge, sub aspectul principiului de funcționare, de difuzarea tradițională ubicuă a conținutului unui site internet care, astfel, poate fi consultat instantaneu de un număr nedeterminat de utilizatori de internet pretutindeni în lume, independent de orice intenție a editorului acestora privind consultarea sa în afara statului membru în care este stabilit și în afara controlului său (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 decembrie 2010, Pammer și Hotel Alpenhof, C-585/08 și C-144/09, Rep., p. I-12527, punctul 68, precum și Hotărârea din 25 octombrie 2011, eDate Advertising și alții, C-509/09 și C-161/10, Rep., p. I-10269, punctul 45).

36 În consecință, simpla posibilitate de accesare, pe un teritoriu național dat, a site-ului internet care cuprinde datele vizate nu este suficientă pentru a concluziona că cel care exploatează acest site efectuează un act de reutilizare care intră în domeniul dreptului național aplicabil pe acest teritoriu în materie de protecție prin dreptul *sui generis* (a se vedea prin analogie Hotărârea Pammer și Hotel Alpenhof, citată anterior, punctul 69, precum și Hotărârea din 12 iulie 2011, L'Oréal și alții, C-324/09, Rep., p. I-6011, punctul 64).

37 Astfel, dacă această simplă posibilitate de accesare ar permite să se concluzioneze în sensul existenței unui act de reutilizare, site-urile și datele care, deși în mod evident sunt destinate unor persoane situate în afara teritoriului statului membru vizat, sunt totuși accesibile din punct de vedere tehnic pe acest teritoriu ar fi supuse în mod nejustificat aplicării dreptului în vigoare asupra acestuia în materie (a se vedea prin analogie Hotărârea L'Oréal și alții, citată anterior, punctul 64).

38 Astfel, în acțiunea principală, faptul că, la cererea unui utilizator de internet stabilit în Regatul Unit, date care figurează pe serverul web al Sportradar sunt transmise spre computerul acestui utilizator, cu scopul tehnic de a fi stocate și vizualizate pe ecran, nu este suficient prin el însuși pentru a permite să se considere că actul de utilizare realizat de Sportradar cu această ocazie are loc pe teritoriul acestui stat membru.

39 Localizarea unui act de reutilizare pe teritoriul statului membru spre care sunt transmise datele vizate depinde de existența indiciilor care permit să se concluzioneze că acest act dezvăluie intenția autorului său de a viza persoanele situate pe acest teritoriu (a se vedea prin analogie Hotărârile citate anterior Pammer și Hotel Alpenhof, punctele 75, 76, 80 și 92, L'Oréal și alții, punctul 65, precum și Donner, punctele 27-29).

40 În acțiunea principală, poate constitui un asemenea indiciu împrejurarea că printre datele pe care le cuprinde serverul Sportradar se numără datele referitoare la meciurile din campionatele de fotbal din Regatul Unit, ceea ce este de natură să demonstreze că actele de transmitere în cauză în acțiunea principală rezultă din voința Sportradar de a atrage interesul publicului din Regatul Unit.

41 Acordarea de către Sportradar, prin contract, a dreptului de acces la serverul său unor societăți care oferă servicii de pariuri destinate publicului menționat poate constitui de asemenea un indiciu al voinței sale de a îl viza pe acesta dacă – aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere – Sportradar era sau trebuia să fie conștientă de această destinație specifică (a se vedea prin analogie Hotărârile citate anterior Pammer și Hotel Alpenhof, punctul 89, precum și Donner, punctele 27 și 28). Poate fi relevantă, în această privință, împrejurarea eventuală că remunerația stabilită de

Sportradar în schimbul acordării acestui drept de acces ține seama de importanța activităților societăților menționate pe piața din Regatul Unit și de perspectivele de consultare ulterioară a site-ului său web, betradar.com, de către utilizatorii de internet stabiliți în acest stat membru.

42 În cele din urmă, împrejurarea că datele puse la dispoziție online de Sportradar sunt accesibile utilizatorilor de internet din Regatul Unit, care sunt clienți ai acestor societăți, în propria lor limbă, care diferă de cele folosite în mod obișnuit în statele membre din care își desfășoară activitatea această societate, poate, dacă este cazul, să confirme indiciile prin care se urmărește să se stabilească existența unui demers prin care este vizat în special publicul din Regatul Unit (a se vedea prin analogie Hotărârile citate anterior Pammer și Hotel Alpenhof, punctul 84, precum și Donner, punctul 29).

43 Pe baza acestor indicii, instanța de trimitere va putea considera în mod întemeiat că un act de reutilizare, precum cele în cauză în acțiunea principală, este localizat pe teritoriul statului membru unde este stabilit utilizatorul pe al cărui computer sunt transmise datele vizate, la cererea sa, cu scopul stocării și al afișării pe ecran (statul membru B).

44 Teza susținută de Sportradar, potrivit căreia un act de „reutilizare”, în sensul articolului 7 din Directiva 96/9, trebuie, în orice împrejurare, să fie considerat localizat exclusiv pe teritoriul statului membru unde este situat serverul web de pe care sunt transmise datele vizate, nu poate fi primită.

45 Astfel, dincolo de faptul că, astfel cum au subliniat Football Dataco și alții, este uneori dificil să se localizeze cu certitudine un astfel de server (a se vedea Hotărârea Wintersteiger, citată anterior, punctul 36), o astfel de teză ar însemna că operatorului care efectuează, fără consimțământul producătorului bazei de date protejate prin dreptul *sui generis*, în temeiul dreptului unui stat membru dat, o reutilizare online a conținutului acestei baze de date vizând publicul statului membru respectiv nu i s-ar aplica acest drept național pentru simplul motiv că serverul său este localizat în afara teritoriului acestuia. O astfel de situație ar afecta efectul util al protecției prin dreptul național vizat, de care beneficiază baza de date în temeiul dreptului menționat (a se vedea prin analogie Hotărârea L'Oréal și alții, citată anterior, punctul 62).

46 Pe de altă parte, astfel cum au arătat Football Dataco și alții, realizarea obiectivului de protecție a bazelor de date prin dreptul *sui generis*, urmărit prin Directiva 96/9, ar fi în general compromisă dacă actele de reutilizare destinate unui public situat pe întregul teritoriu al Uniunii sau pe o parte a acestuia nu ar intra în domeniul de aplicare al acestei directive și al legilor naționale de transpunere a acesteia ca urmare a simplului fapt că serverul site-ului internet exploatat de autorul acestor acte se situează într-un stat terț (a se vedea prin analogie Hotărârea L'Oréal și alții, punctul 63).

47 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 7 din Directiva 96/9 trebuie interpretat în sensul că transmiterea de către o persoană, prin intermediul unui server web situat într-un stat membru A, a unor date descărcate în prealabil de ea dintr-o bază de date protejată prin dreptul *sui generis* în temeiul aceleiași directive, pe computerul altei persoane stabilite într-un stat membru B, la cererea celei din urmă, în vederea stocării în memoria acestui computer și a afișării pe ecranul acestuia, constituie un act de „reutilizare” a acestor date de către persoana care a realizat această transmitere. Trebuie să se considere că acest act are loc, cel puțin în statul membru B, în cazul în care există indicii care permit să se concluzioneze că un asemenea act pune în evidență intenția autorului său să vizeze membrii publicului stabiliți în acest din urmă stat membru, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Articolul 7 din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date trebuie interpretat în sensul că transmiterea de către o persoană, prin intermediul unui server web situat într-un stat membru A, a unor date descărcate în prealabil de ea dintr-o bază de date protejată prin dreptul *sui generis* în temeiul aceleiași directive, pe computerul altei persoane stabilite într-un stat membru B, la cererea celei din urmă, în vederea stocării în memoria acestui computer și a afișării pe ecranul acestuia, constituie un act de „reutilizare” a acestor date de către persoana care a realizat această transmitere. Trebuie să se considere că acest act are loc, cel puțin în statul membru B, în cazul în care există indicii care permit să se concluzioneze că un asemenea act pune în evidență intenția autorului său să vizeze membrii publicului stabiliți în acest din urmă stat membru, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale.

Semnături